

ad 6. Samarbejdet med Sygekasser, Invalidforsikring, Arbejdsløshedskasser, Kommuner, Læger m. v.

Et saadant Samarbejde kan med de eksisterende mange og uensartede Forsikringselskaber kun ske med Arbejderforsikrings-Raadet som Mellemlid. Fandtes der kun een eller nogle faa samarbejdende offentligretlige Forsikringsinstitutioner hver med sit bestemte faglige Omraade, vilde Kommuner, Sygekasser m. v. kunne benyttes som lokale Organer for Ulykkesforsikringen. En nærmere Tilknytning mellem den lovordnede Ulykkes-, Syge- og Invalidforsikrings centrale Administration og dermed en Tilmærkelse med Hensyn til Lovenes Indhold vilde ogsaa kunne opnaas, naar de mange og uensartede private Forsikringsindretninger forsvinder fra Ulykkesforsikringen. Et Samarbejde med Sygekasserne i Retning af, at disse overtog Udbetalingen af Dagpengene i de Tilfælde, hvor den tilskadekomne er Medlem af en Sygekasse, vilde sikkert være ønskeligt. — Efter Ingeniør *Schöllers* Opfattelse savnes enhver Motivering for, at det skulde være ønskeligt, at Udbetalingen af Dagpenge til tilskadekomne, der er Medlem af en Sygekasse, overtages af denne. Der er ingen Grund til at tro, at der skulde kunne indvindes Besparelser ved at overdrage Arbejdet med Dagpengeudbetalingen til Sygekasserne, eller at disse gennem en mere effektiv Kontrol med de tilskadekomne skulde kunne nedbringe Dagpengeudgifterne. I hvert Fald de store gensidige Selskaber har en saa god og vidtforgrenet Organisation af Tillidsmænd, der fører Kontrol med de tilskadekomne, at Sygekasserne næppe kan have den bedre. Iøvrigt er den stærke Fremhævelse af det ønskelige i et Samarbejde mellem en eller flere Monopolanstalter og Sygekasser, Invalidforsikring, Arbejdsløshedskasser, Kommuner, Læger o. s. v. urigtig. Det maa meget betvivles, om det vil være billigere at anvende Kommuner og Sygekasser m. fl. som lokale Organer for Ulykkesforsikringen, idet man ved en saadan Foranstaltning i Praksis ofte vilde udstykke Arbejdet paa flere Hænder, end det nu er Tilfældet. Mindretallet kan ikke se, hvorfor en nærmere Tilknytning mellem den lovordnede Ulykkes-, Syge- og Invalidforsikrings Centraladministration ikke skulde være mulig under det nuværende System, og ej heller, hvorfor en Tilmærkelse med Hensyn til disse Loves Indhold skulde være umulig. Det er imidlertid ingenlunde Mindretallet klart, hvilken Fordel man vilde opnaa ved en saadan Tilmærkelse. Det Formaal, Ulykkesforsikringen tilsigter, nemlig at yde Erstatning til de Arbejdere, der kommer til Skade under Arbejdet, er formentlig en skarpt afgrænset Del af den hele Sociallovgivning og kan uden Skade løses i en særlig Lov. —

ad 7. Administrationen af den lovpligtige Ulykkesforsikring er en offentlig Funktion.

Ydelsernes Art og Størrelse er fuldt ud bestemt ved Loven og Arbejderforsikrings-Raadets Afgørelser, saaledes at Konkurrencen umuligt kan betyde noget i saa Henseende; ej heller kan Forsikringens Omraade udvides; Bemærkningerne under Pkt. 1 tyder endelig paa, at den hidtidige Konkurrence paa dette Omraade virker fordyrende, hvad der hænger sammen med, at den lovordnede Ulykkesforsikring efter sin Natur ikke er fri Erhvervsvirksomhed, men offentlig Administration. — Heroverfor maa Ingeniør *Schøller* tage bestemt Forbehold. Om en saadan Fordyrelse er der i Virkeligheden intet oplyst under Pkt. 1, og Konkurrencen virker i hvert Fald for store gensidige Selskabers Vedkommende ikke fordyrende, idet disse Selskabers Udgifter til Agenter og lignende til Trods for, at de ikke alene er Betaling for Erhvervelse af Forsikringer, men tillige for mange andre Arbejder, som en Monopolanstalt ogsaa skal have udført og maa honorere, kun har andraget 2—4 pCt. af Præmierne. —

Til Fordel for den nuværende Ordning (eventuelt med visse Forbedringer, jfr. nedenfor) anføres: